

יוסף בַּהֲהוּא חֲלָמָא, וּפְשַׁר לִיה פְּשָׂרָא לְבִישׁ.
וְעַל דָּא, כְּלָא בְּפִישָׂרָא קְיִימָא, וְדָא וְדָא
חֲמוּ, בְּאַלִּין תְּרִין דְּרַגִּין, דְּשְׁלִיט דָּא, וְשְׁלִיט
דָּא.

רבי יהודה פתח, (תהלים נא) לב טהור ברא לי
אלהים ורוח נכון חדש בקרבי, האי
קרא אוקמוה, אבל לב טהור, כמה דאת
אמר, (מלכים א ג) ונתת לעבדך לב שמע וגו',
וכתיב (משלי טו) וטוב לב משתה תמיד, ובגין
כף לב טהור ודאי.

ורוח נכון חדש בקרבי, דא הוא רוח נכון
ודאי. כמה דאת אמר, (בראשית א) ורוח
אלהים מרחפת על פני המים. ואתערו, זה
רוחו של משיח. ואתערו, (יחזקאל יא) ורוח
חדשה אתן בקרבכם. וצלי דוד, ההוא רוח
נכון, חדש בקרבי.

בגין דאית מסטרא אחרא, לב טמא ורוח
עוועים, דאסטי לבני עלמא, ודא הוא
רוח טומאה, דאקרי רוח עוועים. כמה דאת
אמר, (ישעיה יט) יי מסף בקרבה רוח עוועים. ועל
דא ורוח נכון חדש בקרבי. מאי חדש. דא
חדושא דסיהרא. בשעתא דאתחדש סיהרא,
דוד מלך ישראל חי וקיים ובגין כף חדש.

רבי אלעזר ורבי יוסי הוו אזלי בארְחָא.
אמר רבי יוסי לרבי אלעזר, האי
דכתיב, (מלכים א כב) ויצא הרוח ויעמד לפני יי
ויאמר אני אפתנו ויאמר יי אליו כמה ויאמר
אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר
תפתה וגם תוכל צא ועשה כן. ותנינן דהוה
רוח נבות היזרעאלי. וכי נשמתין, פיון
דסלקין וקיימין לעילא, אינון יכלין לאתבא
בהאי עלמא, ומלה תמיהה, דאמר אצא
והייתי רוח שקר בפי וגו'.

וזה וזה ראו, בשתי הדרגות
הללו, ששולט זה ושולט זה.
רבי יהודה פתח, (תהלים נא) לב
טהור ברא לי אלהים ורוח נכון
חדש בקרבי. את הפסוק הזה
בארוהו, אבל לב טהור, כמו
שנאמר (מלכים-א ג) ונתת לעבדך
לב שמע וגו', וכתוב (משלי טו)
וטוב לב משתה תמיד, ומשום
כף לב טהור ודאי.

ורוח נכון חדש בקרבי - זהו
רוח נכון ודאי, כמו שנאמר
(בראשית א) ורוח אלהים מרחפת
על פני המים, והתעוררו, זו
רוחו של המשיח, והתעוררו
(יחזקאל יא) ורוח חדשה אתן
בקרבכם. ודוד התפלל, אותו
רוח נכון חדש בקרבי.

משום שיש מהצד האחר לב
טמא ורוח עוועים שמסטה את
בני העולם, וזו היא רוח טמאה
שנקראת רוח עוועים, כמו
שנאמר (ישעיה יט) מסף בקרבה
רוח עוועים, ועל פן ורוח נכון
חדש בקרבי. מה זה חדש? זה
חדוש הלבנה. בשעה
שמתחדשת הלבנה, דוד מלך
ישראל חי וקיים, ומשום כף
חדש.

רבי אלעזר ורבי יוסי היו
הולכים בדרך. אמר רבי יוסי
לרבי אלעזר, זה שכתוב
(מלכים-א כב) ויצא הרוח ויעמד
לפני ה' ויאמר אני אפתנו
ויאמר ה' אליו כמה. ויאמר
אצא והייתי רוח שקר בפי כל
נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל
צא ועשה כן. ושנינו שהיתה
רוח נבות היזרעאלי. וכי
הנשמות, פיון שעולות
ועומדות למעלה, הן יכולות
לשוב לעולם הזה? והדבר
תמוה שאמר, אצא והייתי רוח
שקר בפי וגו'.